

[Rasmussen (Gylling).]

Chr. A. Christiansens Udtalelse om, at Landbougdommen med Hensyn til Oplysning og paa anden Maade staar tilbage for anden Ungdom. Det er ikke rigtigt. Hvis man følger en lille Smule med, vil man vide, at i snart hver eneste Landsby i Danmark er der i Dag Aftenskole og mange Steder Efterskole. Danske Landsbyer har Sportspladser, og det er ikke en nedtrykt og forkuet Skare, der samler sig dør, hverken om Søndagen eller om Aftenen, tværtimod det er, som det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup gjorde opmærksom paa, baade kvikke og gode Mennesker. Naar det gælder Sport, er de baade friske og kvikke, og det viser sig ogsaa ved de Konkurrencer, der er med Byerne og paa anden Maade, at Landbougdommen paa ingen Maade staar tilbage for de andre, hverken med Hensyn til Gymnastik eller anden Sport.

Jeg synes ikke, det ærede Medlem skulde have overdrevet saa voldsomt, som han efter min Mening gjorde, for det fremmer i hvert Fald ikke Forholdene, og Formaålet med dette Lovforslag er vel bl. a. at gøre det lettere at faa Landbougdommen til at blive, hvor den hører hjemme.

Jeg kan imidlertid godt give det ærede Medlem Ret i en Del af de Betragtninger, han gjorde gældende. Det er i Virkeligheden trist at se, at saa mange fra Landbougdommen forlader Landet og gaar ind til Byerne; men det er ikke alene Landarbejdernes Børn, det gælder, det gælder ogsaa de øvrige Landbrugeres Børn. Det er trist, at det er saadan, men jeg tror, hverken dette Lovforslag eller det, vi forleden Dag behandlede om Ferietiden, har nogen væsentlig Indflydelse herpaa. Nej, Hovedspørgsmaalet, som jo ogsaa er blevet behandlet her i Dag, er Muligheden for at skaffe selvstændigt Virke for den Landbougdom, der er derude. Jeg kan godt give det ærede Medlem Ret i, at det i alt Fald har været saadan, at næsten den daarligste Fremtid, de unge kunde tænke sig, var en Landarbejders Lod; de havde ikke Sikkerhed for ret meget ud over en temmelig ringe Tilværelse. Dette Spørgsmaal kan ikke klares ved denne Lov, men det kan maaske dog i nogen Grad klares, hvis man sætter effektivt ind paa at skabe Mulighed for Oprettelse af saadanne Hjem og saadanne Virkepladser, at de unge har et vist Haab at se hen til med Hensyn til Fremtiden for sig og dem, de skal forsørge. Det er det, der er det afgørende for Muligheden for i Fremtiden at knytte Ungdommen til Landbrugets Virksomheder.

Jeg maa i øvrigt sige, at hvis man fra kommunistisk Side fortsætter med at fremsætte Lovforslag af den Art, man nu har forelagt et Par Stykker af, maa man forstaa, at gennemføres de, kan Varerne ikke produceres til den Pris, man hidtil har kunnet levere dem til, det er et urimeligt Krav at stille. Det lyder i og for sig godt og smukt, naar man siger, at Fødemidler som Smør, Æg og hvad det kan være, skal Befolkningen have til en overkommelig Pris; men man maa ikke glemme, hvilket Arbejde der kræves for at gennemføre Produktionen, og hvilke Midler der skal indsættes i Virksomhederne for i det hele taget at faa disse Varer frem. Man maa forstaa, at Gennemførelsen af Kravene om Forbedring af Medhjælpernes Vilkaar vil paa et vist Tidspunkt nødvendigvis give sig Udslag i højere Priser for Varerne, idet disse efterhaanden bliver dyrere at fremstille.

Vi fra vor Side kan altsaa ikke medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse. Vi har ikke noget imod at drøfte det i et Udvalg, men jeg maa straks sige, at hvis den Motivering, Forslaget har faaet, skal være Udgangspunktet for at finde frem til en Forstaaelse, kan mit Parti ikke medvirke dertil.

Hoff: Det foreliggende Lovforslag gør paa mig Indtryk af at være daarligt forberedt og slet underbygget, og i alt Fald er det efter min Mening uacceptabelt i den Skikkelse, hvori det foreligger. Jeg vil ikke nægte, at der muligvis kan tiltrænges Ændringer med Hensyn til Landarbejdernes Stilling, men jeg tror, det er alt for skematisk at sige: nu har vi 8 Timers Arbejdsdag i Industrien, vi har det i Haandværket, vi har det i alle Byerhverv, og nu har Søfolkene faaet det, og saa skal vi ogsaa have det for Landbruksarbejdernes Vedkommende! Det kan ikke nytte noget at gaa frem efter den Slags Retningslinier inden for et Erhverv, der paa alle Omraader er saa vidt forskelligt fra Byerhvervene som Landbruget. Paa den anden Side maa man naturligvis heller ikke se for snævert paa Sagen, og jeg har Indtryk af, at i alt Fald nogle af de Bemærkninger, der kom fra de ærede Ordførere for Venstre (Hans Pinstrup) og de Konservative (Victor Larsen), ikke svarer til den Vilje til at skaffe gode Forhold, som disse Partier forhaabentlig er i Besiddelse af.

Sandheden ligger naturligvis et eller andet Sted imellem, men jeg tror ikke som Forslagsstillerne, at Arbejdstidens Længde er det væsentlige for Ungdommen paa Landet. Jeg tror ikke, at Arbejdstidens Længde